

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 4

Vũ Thành An

Khóc cho voi đi nhũng nhục hình, nói cho voi đi nhũng tội
Nói chi đây sau nỗi bàng hoàng, vẫn chưa nguôi đi hết nhục

tinh, đời con gái cũng cần dì vâng người em tôi chỉ còn tuong
nhẫn, vừa hôm trước vẫn nặng dưới đáy, ngày hôm nay đã nhẹ mây

lai. Mai về sau nước mắt có cạn khi xa đời thương cho đàn
bay. Ôi thời gian đâu đoán chừ ngờ, không bao giờ tuong còn gấp

con, triệu người quen có mấy người thân khi lìa trần có mấy người
nữa, giờ tằm tay muốn với được nhau nhưng ngại ngàn biết thế nào

đua? Lệ xóa cho em được không nhũng ký niệm đáng
đâu? Bão táp phong ba vượt qua nổi lại cuộc sống,

lời nói yêu thương ngày xưa có còn đượm nồng?
lời nói yêu thương ngày xưa có còn đượm nồng?

Đếm cho em giây phút mặn nồng, giữ cho em mái tóc
Sống cho lâu mới biết tình người, biết yêu thương biết khóc

bồng, lời anh nói vẫn còn mãi đấy, truyện mai sau xin gửi trên tay.
Cuối, lời anh nói vẫn còn giữ đấy truyện mai sau xin gửi trên cao.